

## جانبازان شهرستانی را دریابید

ترحم هاتفی / جانباز ۷۰ درصد قطع نخاعی

اگر بخواهیم واژه «جانبازان گمنام» را ابداع کنیم، بدون شک ترحم هاتفی یکی از این جانبازان است. او در دوران سربازی و در عملیات بدر (سال ۶۳) مجروح شده است. هاتفی ۳ فرزند جوان دارد و از این که نمی تواند برای گره گشایی از مشکل بیکاری آن ها اقدامی انجام دهد، به شدت ناراحت است. او می گوید: بسیاری از مردم فکر می کنند ما از امتیازات ویژه برخورداریم. برای همین مدام از ما تقاضای وام یا کمک مالی دارند، در حالی که من برای بازسازی و تعمیر منزل خودم نتوانسته ام وامی دریافت کنم. این جانباز اردبیلی معتقد است جانبازان شهرستانی محروم تر هستند و مسئولان به جانبازان تهرانی توجه بیشتری دارند چرا که بیشتر امکانات رفاهی، پزشکی و تفریحی مخصوص جانبازان در تهران وجود دارد.



# ویلچر و ورزش

## معامله ای با خدا

علی رحیم زاده / جانباز ۷۰ درصد نخاعی

این جانباز اردبیلی از بچه های گردان مهندسی رزمی و راننده لودر بوده است. او بعد از عملیات کربلای ۸ مشغول تقویت خاکریزها بوده که به واسطه شلیک خمپاره مجروح می شود. علی رحیم زاده ۳ سال بعد از مجروحیت و در سن ۲۳ سالگی ازدواج می کند و حاصل ازدواجش دو پسر ۱۷ و ۲۰ ساله به نام های حسن و حسین است. از او سوالی پرسیدم و خواستم که صدقانه پاسخش را در یک جمله به من بگوید، پرسیدم: علی آقا از راهی که رفتید پشیمان هستید؟ بدون معطلی پاسخ داد: معامله ای که با خدا انجام شود پشیمانی ندارد برادر. این جانباز به اتفاق دیگر جانبازان قطع نخاعی اردبیل هفته ای ۳ روز به استادیوم می آید و ورزش بسکتبال با ویلچر را دنبال می کند، در کنار جانبازان، جوانان معلول هم در ورزشگاه حضور دارند. رحیم زاده درباره یکی از این جوانان می گوید: محمود از پشت یک وانت نیسان در حال حرکت به پایین پرت و قطع نخاع شده است. اوایل خیلی افسرده و غمگین بود اما وقتی با بچه های جانباز آشنا شد روحیه خود را دوباره به دست آورد. طوری که در رشته پرتاب وزنه و دوومیدانی تا سطح قهرمانی کشور هم پیش رفته است.

